

Chương 60: Đến Cửa Hàng

(Số từ: 4068)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:17 AM 21/06/2025

Ellen không yêu cầu tôi giữ bí mật về thân phận của cô nàng. Có vẻ như cô nghĩ rằng điều đó không còn quan trọng nữa khi cô đã nói cho tôi biết. Có lẽ cô cũng nghĩ tôi sẽ không nói cho ai khác.

Tất nhiên, nếu thân phận của Ellen bị tiết lộ, Temple sẽ xảy ra một cuộc náo động lớn. Tôi không muốn điều đó xảy ra, vì vậy tôi không có ý định loan tin này ra. Tuy nhiên, Ellen cuối cùng có vẻ cảm thấy khá hơn một chút.

Cô có cảm thấy được an ủi khi biết rằng mình có một người hiểu được cảm xúc của mình không?

Ngày hôm sau.

-Aaa, xin chào, quý vị công dân của Đế đô.

-Tôi ở đây để giới thiệu với quý vị một vật phẩm kỳ ảo trong lúc quý vị đang bận rộn trở về nhà.

-Xin hãy xem cái này. Chúng tôi đã khắc gỗ này và gắn một lõi kim loại vào. Vâng, nói về mặt kỹ thuật, đây sẽ được gọi là con quay.

-Nhưng nó không phải là một con quay bình thường. Nó là một con quay ma thuật.

-Tôi sẽ cho quý vị xem một màn ảo thuật tuyệt vời bây giờ.

Tôi đang trên đường đến khu Al Ligar bằng tàu mana. Tôi thấy một số người bán hàng từ Băng Rotary xuất hiện trên mỗi chuyến tàu. Các thành viên băng đảng dường như đã an toàn tiến hóa thành những người bán hàng rong, thể hiện kỹ năng tuyệt vời trong việc tiếp thị sản phẩm của họ và nói rất nhiều mà không có nhiều nội dung.

Các bậc phụ huynh đến xem, nắm tay con cái họ, miễn cưỡng mua đồ chơi cho chúng.

Họ nói thu nhập của họ khá tốt. Tuy nhiên, việc kinh doanh này sẽ không kéo dài. Tàu mana là một phương tiện công cộng, nhưng họ không thể làm những gì họ muốn ở đây. Có khá nhiều hành khách tỏ ra khá khó chịu vì tất cả những điều này mặc dù họ chưa dám lên tiếng.

Mục đích của việc kinh doanh này là tạo ra một cơ cấu lợi nhuận khác để giải quyết sự phụ thuộc của băng đảng vào Hội Đạo Tặc.

Tuy nhiên, Bertus gợi ý rằng chúng ta nên sáp nhập Hội Đạo Tặc. Kế hoạch đó hiện đang bị đình trệ.

“Này.”

“À... Vâng?”

“Ai cho phép kinh doanh ở đây?”

Một trong những hành khách cuối cùng cũng bắt đầu phàn nàn, có lẽ đã đạt đến giới hạn kiên nhẫn của mình.

Đó là một tình huống khá căng thẳng. Tôi khuyên Loyar nên nói với những người bán hàng tránh gây gổ trong những tình huống như thế này. Đánh nhau không bao giờ được xảy ra. Người đàn ông tiếp cận người bán hàng trông khá đáng ghét.

“Tao đã không nói với mày rằng nếu tao thấy mày trên tuyến này nữa, tao sẽ đánh mày một trận sao?”

Tuy nhiên, khi tôi lắng nghe kỹ hơn, bối cảnh của tình huống dường như hơi khác so với những gì tôi nghĩ.

“Đó, đó... Nhưng chúng tôi ở đây trước...”

“À, khi nào thì chuyện đó xảy ra? Bọn tao đã nói là sẽ làm chỗ này mà. Hà?”

Tình huống này là gì?

“Vâng, vâng. Tôi sẽ xuống ở ga tiếp theo...”

“Đừng để cái bộ mặt xấu xí của mày xuất hiện trước mặt tao nữa. Nghe rõ chưa?”

Tôi đại khái nắm được tình hình.

Ruồi bắt đầu bu đến khi ngửi thấy mật ong.

“Vậy là có những tên khốn vô đạo đức như thế này sao? Dù việc kinh doanh này có bất hợp pháp đến đâu, các người cứ việc đi cướp miếng cơm manh áo của người khác sao?”

“.....Cái, cái gì?”

Dù tôi không phải là một trong những người bán hàng, tôi vẫn đứng dậy và đối đầu với hắn.

“Mày, quái gì? Mày là ai? Mày muốn gì, thằng nhóc...”

Tôi tiến lại gần người đàn ông trông đáng ghét đó. Các hành khách đang nhìn chăm chăm vào tình huống kỳ lạ này, dường như sắp vượt quá tầm kiểm soát.

Thực ra có một hành khách đã va chạm với tên côn đồ này mà không chút do dự.

“Này, thằng khốn. Nếu mày vào kinh doanh muộn, mày không nên làm một cách lạng lẽ ở góc nhỏ của mày sao? Hả? Nếu mày vào một việc kinh doanh như vậy, mày nghĩ mày có thể lấy bí quyết của những người đi trước và sau đó đái lên miếng com manh áo của họ sao? Mày muốn chết à?”

“M,m,mày... Thằng chó, c,có chuyện gì với mày vậy... Mày là ai?”

“Ý mày là gì? Tao là một học viên của Lớp Royal của Temple, người tình cò là một đồng minh của công lý.”

Trong khi đi học, một học viên của Lớp Royal của Temple được đối xử như một người có thân phận đặc biệt, bất kể họ có phải là thường dân hay không. Nếu vô ý đụng vào một trong số họ, rắc rối sẽ gặp phải sẽ không có hồi kết.

Người bán hàng, một thành viên của băng đảng, giật mình sau khi nhận ra thân phận của tôi.

Anh không biết danh tính tôi, nhưng anh dường như đã nhớ rằng một trong những thành viên băng đảng đã đi học ở Temple.

“Chắc chắn, mày đến từ Temple. Tao không quan tâm, thằng nhãi ranh khốn kiếp.”

Hắn không tin tôi khi tôi nói tôi là một học viên Temple. Nghĩ rằng tôi đang lừa phỉnh, tên khốn đó ngay lập tức quyết định cho tôi một bài học thực sự.

Hắn giơ tay phải lên cao và vung nó về phía đầu tôi.

Vù!

Tôi tránh cú đấm bằng cách hơi nghiêng đầu.

“Mày bị điếc rồi sao, lão già khốn kiếp?”

Tôi mạnh.

Mạnh hơn tên khốn bản thủ đó.

“Sao mày dám cố gắng đánh trẻ vị thành niên mà không có lý do, hả?”

Rầm!

“Gừ!”

Tôi đá mạnh vào ống chân hắn. Tôi không đá mạnh đến mức chân hắn gãy, nhưng nó chắc chắn hướng về một hướng kỳ lạ.

“Thằng khốn, mày nghĩ, chỉ vì tao là một thằng nhóc ở Temple, tao cũng sẽ là một thằng nhóc ở đây sao?”

Ngay cả khi là vận động viên xếp hạng thấp nhất trong Thế vận hội, thì vẫn là một vận động viên hàng đầu, đồ khôn!

Tôi là người đã đấu tập với át chủ bài của đội tuyển quốc gia mỗi ngày, biết không! Dù tôi không có kỹ năng, tôi đã chiến thắng bằng những phương pháp tàn bạo.

Tuy nhiên, giờ đây tôi có thể đánh bại một người tấn công tôi một cách tàn bạo bằng kỹ năng của mình. Đây là kết quả của sự giáo dục cấp tốc của Ellen.

Các hành khách ban đầu lo lắng khi thấy một tên côn đồ cãi nhau với một người bán hàng rong.

Và rồi đột nhiên, một đứa trẻ nhỏ đứng lên chống lại tên côn đồ đó, điều này khiến họ bối rối, và khi họ thực sự thấy cậu bé đó đánh tên côn đồ, họ dường như nghi ngờ đôi mắt của mình.

Sức mạnh thể chất và tốc độ phản ứng của tôi chắc chắn đã được cải thiện thông qua việc luyện tập cho đến nay. Nếu tôi ném Siêu Năng của mình vào hỗn hợp, ngay cả những cử động vụng về cũng sẽ hiệu quả trong việc đánh bại một người như vậy.

Vì hắn đã lơ là cảnh giác, tôi hoàn toàn có thể khiến hắn ngã ngựa chỉ bằng một cú đá.

Vì tôi không muốn làm điều gì đó rủi ro như đánh nhau nhiều hơn với một người lớn, tôi đã tổng cổ hấn xuống ở ga tiếp theo.

“Ồ!!”

“Tao sẽ tha cho mày lần này, coi như may mắn. Nếu không, mày chỉ có thể ăn cháo thôi đấy?”

Mắt hấn to như đĩa khi tôi tổng cổ hấn ra ngoài. Tình huống đó đối với hấn dường như thật lố bịch.

Các hành khách đang nhìn tôi như thể tôi là một con quái vật.

“Hàaa.”

Tôi không có ý định can thiệp.

Tuy nhiên, khi tôi thấy tên đó cố gắng chiếm đoạt công việc kinh doanh của chúng tôi, tôi đã thay đổi ý định.

Tôi nghĩ mình chỉ đánh một vài tên ở Temple.

Tôi ngày càng trở nên giống một tên khốn nạn, bây giờ tôi đã có sự tự tin vững chắc được cung cấp bởi Siêu Năng. Thành viên băng đảng bối rối khi thấy tôi ở đây.

“Làm ơn, nói với chị đại rằng tôi sẽ ghé qua sau.”

“À, à... Vâng, vâng.”

Cứ đến đây đi, lũ khốn.

Chúng là ai mà dám cố gắng cướp miếng cơm manh áo của chúng tôi?

Tính khí của tôi đã bị kích động, và tôi tiếp tục tức giận hơn. Mọi người đã tránh mặt tôi vào ngày hôm đó.

Sau khi xuống tàu, tôi thay quần áo đã chuẩn bị từ trước và thay đổi diện mạo bằng chiếc nhẫn của Sarkegaar. Dường như không có ai theo dõi tôi, nhưng tôi nên bị theo dõi rất nhiều trong tương lai, vì vậy tôi cố gắng biến điều này thành thói quen. Thân phận ác quỷ của tôi là có vấn đề, nhưng thân phận thành viên Băng Rotary của tôi cũng không phải là không có vấn đề.

Sự náo động trên tàu vừa rồi vẫn chấp nhận được. Hai người thực sự biết mối liên hệ của tôi với Băng Rotary thực sự là nguy hiểm nhất đối với tôi, vì họ sẽ để mắt đến tôi.

Hãy sống như nước. Tôi đã nổi tiếng là một kẻ ngỗ ngược ở Temple, điều đó sẽ không khiến tôi nổi tiếng vì điều đó bên ngoài đúng không?

Sau khi đi qua nhiều ngõ hẻm và đường phụ, tôi đi đến Khu mua sắm Al Ligar. Thiên đường Cát cổ đó vẫn tràn ngập âm thanh của những cuộc thương lượng giá cả nghệt thờ.

Trận chiến thần kinh giữa những người không muốn bị lừa và những người muốn lừa họ diễn ra như nhạc nền.

Khi tôi vào cửa hàng của Eleris, tôi thấy cô ngồi ở vị trí giống như lần đầu tiên tôi gặp cô ấy.

Cô vẫn không có khách hàng.

“Eleris.”

“Hả? Làm sao ngài...”

Eleris đang dùng một bút danh trong cửa hàng này, nên cô không khỏi hoảng sợ khi có ai đó đột nhiên gọi tên thật của cô ấy.

“Là tôi.”

“Điện hạ?”

Cô ban đầu muốn hỏi tôi, một người lạ biết tên thật của cô ấy, nhưng cô sớm nhận ra tôi là ai và nhảy khỏi quầy. Sau đó cô đến gần tôi, và khóa cửa hàng sau lưng tôi.

“Này, đến gặp tôi rất nguy hiểm.”

Eleris nói với giọng trách móc về phía tôi trong khi tôi đứng yên một lúc.

“Tôi thực sự đã rất cẩn thận, nên không sao đâu.”

Tôi không xuống ở ga của khu này, cải trang và đến đây bằng nhiều đường vòng. Nếu có ai đó tìm thấy tôi ngay cả sau tất cả những điều đó, người đó sẽ nhận được lời khen của tôi.

Eleris nói với tôi rằng cô vẫn không cảm thấy thoải mái và niệm phép. Chỉ sau đó cô mới chậm rãi gật đầu.

“Vâng, chắc không sao đâu.”

Sau đó cô mỉm cười rạng rỡ, như thể điều đó đã làm lòng cô thanh thản.

“Đã lâu không gặp, Điện hạ. Ngài có khỏe không?”

“À... Chuyện này chuyện nọ đã xảy ra.”

Eleris đến gần tôi và kéo tay tôi, nói rằng chúng ta nên từ từ nói chuyện trong lúc uống trà.

Nhiệt độ cơ thể thấp của ma cà rồng bằng cách nào đó lại mang lại cảm giác yên tâm.

“Aaa...”

Sau khi nghe tất cả những gì tôi kể, sắc mặt của Eleris, vốn đã khá tái nhợt, càng trở nên tái hơn.

“Ôi, tôi nên nói là giống như ngài trước đây... Không, ngài vẫn tốt hơn lúc đó, nhưng...”

Ngay cả khi tôi không tệ như chủ nhân ban đầu của cơ thể này, thì điều đó vẫn dường như rất sốc.

Chà, dĩ nhiên là vậy. Tôi vào Temple không có bất kỳ sự hỗ trợ nào và cuối cùng lại đuổi theo những đứa trẻ khác. Không chỉ vậy, tôi còn có một cuộc quyết đấu với đàn anh của mình, điều này khiến các tiền bối khác chú ý đến tôi.

Chà. Việc Hoàng tử Ma giới xâm nhập vào Lớp Royal và thực sự trở thành một ngôi sao chỉ trong vài tuần, chắc chắn là một cơn đầu đau phải không?

“Tôi không thích bị đánh mà không chống cự, nên tôi không gây gỗ vô cớ.”

“Hà... Chúng ta nên làm gì với cái tính khí đó của ngài đây?”

Eleris thở dài nặng nề như thể tất cả các vấn đề của thế giới đang đè nặng lên vai cô nàng.

“Tuy nhiên, tôi vẫn chưa sử dụng cái này.”

Tôi lấy ra di vật mà Eleris đã đưa cho tôi, Viêm Hoả Tuesday.

“Nghe vậy thật sự nhẹ nhõm, nhưng...”

Tôi thực sự tự hỏi điều gì sẽ xảy ra nếu tôi sử dụng cái này một cách đúng đắn, nhưng vẫn chưa có trường hợp khẩn cấp nào, vì vậy tôi chưa thể sử dụng nó. Eleris lục lọi thứ gì đó và hỏi tôi có đói không trước khi cô lấy ra một ít thức ăn.

“Gì cơ? Cô có thức ăn ở đây à?”

“Vâng, tôi đã tích trữ một ít đồ đông lạnh, phòng trường hợp ngài có thể ghé qua.”

Ồ.

Cô thật tốt bụng.

Eleris hâm nóng mì Ý đông lạnh bằng ma thuật của mình và mang đến cho tôi. Nó không quá ngon, nhưng cô nói rằng cô tự tay chuẩn bị nó, nên đây là thứ vượt xa cả hương vị.

Nhìn tôi húp mì Ý, Eleris khẽ mỉm cười.

“Nhân tiện, tôi chưa bao giờ tưởng tượng ngài lại có Siêu Năng.”

“Nó là như vậy. Cứ như thể nó được định sẵn vậy.”

Eleris dường như khá bối rối về việc tôi đã thức tỉnh một Siêu Năng, sau đó tôi giải thích thêm về khả năng của mình. Tôi có rất nhiều điều để giải thích vì đó là một khả năng khá mơ hồ.

“Nó... Có vẻ là một khả năng rất mạnh mẽ... Khá, ừm...”

“Tôi biết.”

Cơ chế khả năng của tôi thực sự sẽ chiến thắng nếu tôi chỉ duy trì tâm lý chiến thắng dường như khá lạ lùng đối với Eleris.

Đó không phải là tất cả.

Tôi bây giờ có 2280 Điểm Thành Tích. Tôi đã sử dụng 20 Điểm Thành Tích trong cuộc đấu tay đôi để sử dụng chức năng Viết Lại. Tôi nhận được 600 điểm khi thắng cuộc đấu và sau khi Ellen nói cho tôi bí mật của cô ấy, tôi nhận thêm 500 điểm.

Vì vậy, tôi có thể có một tài năng mới. Tôi không thể có nhiều hơn 1 Siêu Năng, vì vậy tôi đang suy nghĩ về tài năng tiếp theo nên có là gì.

Dù tôi đang phát triển khá chậm, nhưng nói một cách khách quan, những gì tôi đã làm là khá vô lý.

Sau khi vào năm nhất của Temple, tôi sẽ có thể thức tỉnh hai tài năng trong vòng chưa đầy một học kỳ. Mọi người có thể cảm thấy nghi ngờ về sự tồn tại của năng khiếu vô hạn của tôi, nhưng điều đó chắc chắn không phải là không thể.

Tại thời điểm này, tôi khá khó để quyết định liệu tôi nên có một tài năng liên quan đến chiến đấu hay tài năng liên quan đến ma thuật.

Nói về Temple như vậy khiến tôi có vẻ như một người con trai trở về nhà từ trường nội trú và kể cho mẹ nghe về mọi thứ mình đã trải nghiệm ở đó.

Thực ra, biểu cảm của Eleris trông khá giống với một người mẹ. Đặc biệt là những tiếng thở dài của cô khi cô nghe về những trận đánh mà tôi đã tham gia.

“Đó là tất cả những gì tôi muốn nói bây giờ. Mọi thứ bên cô có ổn không?”

“Ừm... Có vài chuyện đã xảy ra.”

Có vẻ như có chuyện gì đó đã xảy ra trong khi Eleris đang trông coi cửa hàng.

“Trước hết, đến đây rất nguy hiểm.”

“Tôi biết điều đó.”

Đó là lý do tại sao tôi đã thực hiện những động tác đáng chú ý như đi vòng quanh thị trấn theo những vòng tròn kỳ lạ để cắt đuôi bất kỳ kẻ theo dõi nào có thể có.

“Không phải vậy.”

Tuy nhiên, trước lời nói của tôi, Eleris chỉ lắc đầu.

“Đã xác định rằng đây là nơi cuối cùng Điện hạ được nhìn thấy.”

“Hả... Thật sao?”

Tôi không biết đó là Bertus hay Charlotte, nhưng những kẻ truy đuổi tôi biết rằng tôi đã đến nơi này. Điều không thể tránh khỏi là tôi phải đến khu này để lang thang ở đây và bán các cuộn giấy của mình. Một đứa trẻ lang thang ở đây cố gắng bán các cuộn giấy, nhưng hầu hết các thương gia chỉ nghĩ đó là hàng giả. Điều đó chắc chắn không phải là một sự việc phổ biến, nên chắc chắn phải có một số thương gia nhớ về sự việc đó.

Ban đầu tôi dự định kiếm một ít tiền rồi ăn mình. Gặp Eleris hoàn toàn là một sự trùng hợp ngẫu nhiên.

“Họ có vào đây không?”

“Vâng. Họ dường như không nghi ngờ tôi, nhưng họ vẫn để mắt đến nơi này vì đây là nơi duy nhất họ tìm thấy manh mối.”

Nơi duy nhất tôi bị phát hiện là khu mua sắm Al Ligar. Đó là lý do tại sao những người tìm kiếm tôi luôn để mắt đến nơi này.

Không phải ai đó theo dõi tôi là vấn đề, mà là việc khu mua sắm Al Ligar tự nó đã bị giám sát, đó là lý do tại sao Eleris nói với tôi rằng đến thăm cô là nguy hiểm.

“Và sau đó tôi nghe về nó.”

“Về cái gì?”

“Tôi nghe nói ngài đã lấy trộm một cuộn giấy hoạ cầu từ một cửa hàng... Tôi nghe nói là từ cửa hàng cuộn giấy của ông Borton. Tôi tin rằng họ đã có những manh mối cụ thể từ đó. Có phải cuộn giấy đó Điện hạ định bán cho tôi không?”

À. Tôi nghĩ tôi biết cô đang nói về điều gì.

“Tôi không trộm nó, hấn ta đã cho tôi.”

“Gì cơ? Ông Borton đã rất tức giận, nói rằng chính ngài đã trộm cuộn giấy hoạ cầu.”

“Tên khốn đó thực sự là một tên côn đồ trong số những tên côn đồ.”

Eleris dường như không hiểu tôi đang nói về điều gì.

“Không, cô thấy đây, tôi đang cố bán cuộn giấy của ác quỷ phải không? Vì vậy, mọi người mà tôi đang cố bán cho đều nghĩ chúng là hàng giả khá giống thật. Đó là điều một người bình thường sẽ nghĩ phải không?”

“Vâng.”

“Tất cả những người khác chỉ bảo tôi im lặng và biến đi, nhưng cô có muốn biết tên đó đã nói gì với tôi không?”

“Hắn ta nói gì?”

Eleris nghiêng đầu.

“Hắn bảo tôi sao chép những cuộn giấy thật và hắn sẽ trả tôi rất nhiều tiền. Sẽ không có ai tệ bằng tên đó. Tôi cảm thấy như mình đang mắc kẹt trong một giấc mơ kỳ lạ. vì vậy tôi đã yêu cầu hắn đưa cho tôi một mẫu. Đó là cuộn giấy hoá cầu đó.”

Eleris hơi cau mày sau khi nghe tôi giải thích.

“.....Tôi chưa bao giờ thực sự nghĩ về hắn như vậy, nhưng hắn chắc chắn trông giống một người xấu. Hắn thậm chí còn nói dối về việc cuộn giấy đó bị đánh cắp...”

Như thể thực sự thất vọng về hắn, Eleris lắc đầu. Không, tôi không nghĩ có bất kỳ người tử tế nào kinh doanh ở khu mua sắm này đâu? Có gì mà phải thất vọng?

“Những người mua những cuộn giấy giả này nghĩ rằng chúng sẽ cứu mạng họ thực sự có thể chết. Hắn ta đã nghĩ ra điều đó như thế nào vậy...?”

Cuộn ma thuật rất đắt. Tôi vẫn không biết các mạo hiểm giả kiếm được bao nhiêu, nhưng một đội thám hiểm, không có pháp sư nào trong số họ, đã mua những cuộn giấy như thế này trong trường hợp khẩn cấp. Vậy điều gì sẽ xảy ra nếu cuộn giấy đó đơn giản là không hoạt động nếu một cuộc khủng hoảng như vậy xảy ra? Họ sẽ chết 9 trong 10 lần.

Vì vậy, tên Borton đó thực sự giống như một MVP trong số tất cả những tên khốn ác độc của khu mua sắm này. Eleris nhìn tôi và mỉm cười.

“Làm tốt lắm, Điện hạ. Một kẻ như vậy nên phải chịu một chút đau khổ.”

“Không cần phải nói, hắn ta chỉ quá phản kích và tự mình đưa cho tôi thứ đó.”

Bị che mắt bởi lòng tham, hắn không nhìn thấy được cái tổng thể vì quá chú ý đến những chi tiết nhỏ và đưa cho tôi một cuộn giấy hoả cầu. Thật đáng tiếc là lòng tham và trí thông minh của hắn không tỷ lệ thuận với nhau.

Hắn là một tên lừa đảo, ngu ngốc và sẽ không bao giờ làm nên trò trống gì.

Dù sao, vì đây là nơi cuối cùng tôi được nhìn thấy, tôi có thể hiểu được những lo lắng của Eleris.

“Chà, tôi đã định ở đây trong khi trường đóng cửa.”

“Temple không thoải mái hơn sao?”

Eleris dường như không hiểu tại sao tôi lại muốn đến một nơi như thế này. Tôi có chiếc nhẫn này nên tôi không phải lo lắng về việc bị bắt.

“Là vì cô ở đây.”

“À... Tôi, có thật vậy không? Cảm ơn ngài, Điện hạ.”

Eleris mỉm cười và gật đầu.

“Tôi xác nhận rằng hiện tại không có ai theo dõi nơi này. Vì vậy, tôi nghĩ ngài có thể ở đây vài ngày nếu muốn.”

Tôi không nhất thiết phải trở thành Kiếm Sư hay có Siêu Năng, hay gì đó.

Dù sao đi nữa, điều tiện lợi nhất trên thế giới này là ma thuật. Tôi đã cố gắng lập một kế hoạch trước đó về cách thuyết phục Eleris cho tôi ở lại đây một chút, và tôi không muốn chỉ chơi bời trong khi Temple đóng cửa.

“Nhân tiện, về Băng Rotary. Nhìn tình huống vừa rồi, dường như có một tổ chức tương tự đang hoạt động. Cô có biết về điều này không?”

“Có thật vậy không? Loyar không thực sự kể cho chúng tôi về những vấn đề nội bộ của băng đảng, trừ khi nó rất nghiêm trọng.”

Dù sao đi nữa, đó không phải là một tổ chức mà họ dự định thành lập. Nó chỉ tự nhiên hình thành khi họ sống trên đường phố, vì vậy, dù Loyar phụ trách tài chính của nhóm này, nhưng cô ấy dường như không thảo luận về hoạt động của tổ chức với những người khác.

“Dường như đã đến lúc chúng ta tập hợp lại.”

Chúng tôi không tổ chức những cuộc họp định kỳ, nhưng vì tôi cũng có suy nghĩ tương tự nên tôi gật đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

BIDV | **VIETQR**

NGUYEN TIEN LUC
6910814828
BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực
SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo mo | **VIETQR** |

Thanks For Reading